

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/83/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112242600
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8112242600.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a Mgr. Miloša Koleka v spore žalobkyne: G. C., nar. XX.X.XXXX, D. H. č. XX, M., právne zast.: JUDr. Igor Šafranko, advokátska kancelária so sídlom Sov. Hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovaným: 1/ POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, 2/ RVD a.s., Odborárska 52, 831 02 Bratislava, IČO: 35 761 857, 3/ PEKNÁ MODRÁ s.r.o., Lamačská 22, 841 03 Bratislava, IČO: 35 699 949, právne zast.: Advokátska kancelária Geško, Hulín a partneri s.r.o., so sídlom Velehradská 33, 821 08 Bratislava, o ochranu spotrebiteľa, o odvolaní žalovaného v 1/ rade proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 15C/438/2012-362 zo dňa 16.1.2017 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok medzi žalobkyňou a žalovaným v 1/ rade vo výroku II. rozsudku a vo výroku o trovách konania medzi žalobkyňou a žalovaným v 1/ rade.

Nárok na náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaných v 2. a 3. rade zdržať sa zasielania výziev žalobkyni, podľa ktorých má platiť pod hrozbou zverejnenia, že je dlžníkom, a sú povinní zdržať sa zasielania žalobkyni zásielok obálok označených „ako sa zbaviť dlhov“ alebo obdobných výziev obsahujúcich na obale listovej zásielky slovo dlh alebo dlžník. Zaviazal žalovaného v 1. rade zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie v sume 300,-€ do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zaviazal žalovaného v 2. rade zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie v sume 300,-€ do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zaviazal žalovaného v 3. rade zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie v sume 100,-€ do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobkyni priznal voči žalovaným v 1. až 3. rade nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v zmysle záverov Krajského súdu v Prešove súd zaviazal žalovaného v 2/ rade a žalovaného v 3/ rade zdržať sa vyššie uvedenej obchodnej praxe. Čl. 2 Smernice je možné aplikovať aj vo vzťahu k žalovanému v 2/ rade vzhľadom k tomu, že tento v zmysle uzavretej mandátnej zmluvy zastupoval žalovaného v 1/ rade pri mimosúdnom vymáhaní pohľadávok mandanta v jeho mene a to na základe osobitnej plnej moci, a zároveň predmetom obchodnej činnosti žalovaného v 2/ rade bol v tom čase aj factoring a forfaiting (okrem súdneho vymáhania pohľadávok). Okrem toho súd zaviazal žalovaného v 3/ rade zdržať sa obchodnej praxe uvedenej vo výroku tohto rozsudku vzhľadom k tomu, že tento nebol len sprostredkovateľom doručenia listov žalovaného v 1/ rade resp. žalovaného v 2/ rade žalobkyni, nakoľko vo výzvach sám vystupuje v postavení odosielateľa. Skutočnosť, že žalovaný v 3/ rade odkázal žalobkyňu na to, aby kontaktovala osoby uvedené vo výzve, nemá pre rozhodnutie súdu význam, nakoľko bežný spotrebiteľ jednak nemusí mať vedomosť o tom, či sa jedná o zamestnancov veriteľa a jednak na základe uvedených výziev sa naopak môže spotrebiteľ oprávnenne domnievať, že uvedené osoby, s ktorými sa má dohodnúť na splácaní, sú zamestnanci

žalovaného v 3/ v rade a okrem toho sa žalovaný v 3/ rade v listoch ním zaslaných vôbec neodvoláva na žalovaného 1/ rade. Tieto listy a ich obsah je teda potrebné hodnotiť objektívne a nie z pohľadu konkrétneho spotrebiteľa, v tomto prípade žalobkyne. Uvedeným konaním sa tak žalovaný v 3/ rade sám postavil do pozície zástupcu žalovaného v 1/ rade pri vymáhaní jeho dlhu. Na základe uvedeného súd zakázal aj žalovaným v 2/ a 3/ rade zasielať žalobkyni výzvy, podľa ktorých má žalobkyňa zaplatiť pod hrozbou zverejnenia, že je dlžníkom, a zároveň zasielať zásielky s obálkami, na ktorých je označené „ako sa zbaviť dlhov“ alebo obdobných výziev obsahujúcich na obale listovej zásielky slovo dlh alebo dlžník. 3. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že žalobcovi ako spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadostučinenie len vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde a súčasne preukáže, že žalovaný skutočne porušil niektorú z povinností, ktoré mu ukladá zákon, a že toto porušenie je spôsobilé privodiť žalobcovi ako spotrebiteľovi ujmu, a ak preukáže príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a spôsobilosťou ujmy. Len pri kumulatívnom splnení uvedených troch podmienok je možné uvažovať o nároku žalobcu na primerané finančné zadostučinenie. Pri jeho nároku postačuje samotná hrozba ujmy. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa voči všetkým žalovaným, súd jej priznal primerané finančné zadostučinenie taktiež voči všetkým žalovaným. Žalobkyňa uplatnenú výšku finančného zadostučinenia bližšie neodôvodnila a poukázala len na to, že žalovaný v 1/ rade si voči nej naďalej uplatňuje neprimerané úroky a poplatky. V konaní vyplynulo, že nátlak na žalobkyňu prebiehal formou zasielania výziev prostredníctvom pošty a teda s obálkami sa mala možnosť oboznámiť len pomerne úzka skupina ľudí z okolia žalobkyne a nie širšia verejnosť. Aj keď boli výzvy doručované žalobkyni v čase manželskej krízy, čo na žalobkyňu nepochybne zle vplývalo, skutočným dôvodom rozpadu jej manželstva nebolo konanie žalovaných, ale nevera jej manžela, na základe ktorej podala aj návrh na rozvod. Pri určení výšky nároku je však potrebné mať na zreteli, že konanie žalovaných nebolo jednorazové, ale trvalo po určitý čas, a zároveň prihliadať na obsah hrozby, ktorá bola žalobkyni oznámená (zverejnenie údajov o dlžníkoch). Súd má za to, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadostučinenia, má tento inštitút plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú tak, teda aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi. Z vyššie uvedených predpokladov súd vychádzal pri stanovení výšky primeraného finančného zadostučinenia. Žalovaní v 1/ a 2/ rade jednotlivo zaviazal na úhradu sumy vo výške 300,-€ a žalovaného v 3/ rade zaviazal na úhradu sumy vo výške 100,-€, keďže jeho úlohou bolo predovšetkým vyvolať a odoslať listovej zásielky vo vizuálnej podobe podľa predstáv žalovaného v 1/ rade. V prevyšujúcej časti nároku na primerané finančné zadostučinenie súd žalobu zamietol.

4. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP.

5. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný v 1/ rade. Poukázal na to, že primerané finančné zadostučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu, vyjadrenú v rôznych formách. Priznanie žalobcom požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Z toho logicky vyplýva, že už neprichádza do úvahy uvedenie veci do pôvodného stavu, resp. zrušenia rozhodnutia. Žalovaný v 1/ rade je vzťahom na protiprávne konanie žalobcu toho názoru, že úhrada sumy vo výške 843 eur predstavuje už dostatočnú satisfakciu a ochranu práva žalobcu. Žalovaný v 1/ rade má za to, že cieľom primeraného finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany nielen deklaráciu porušenia. Žalobca od začiatku neplatil splátky podľa Dohody o plnení, čím sa dostal do omeškania. Žalobca nijakým relevantným spôsobom neodôvodnil vznesený nárok na finančné zadostučinenie. Žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie finančného zadostučinenia žalobcovi, nevznikla. Zároveň poukazuje na duplicitu požadovaných peňažných plnení zo strany žalobcu. Žalobca na jednej strane požaduje vydať údajné bezdôvodné obohatenie a zároveň žiada aj finančné zadostučinenie. Preto takýto súhrn nárokov považuje žalovaný v 1/ rade za šikanózne. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

6. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného v 1/ rade nevyjadрила.

7. K odvolaniu žalovaného v 1/ rade sa vyjadril žalovaný v 3/ rade, ktorý sa stotožnil s argumentáciou žalovaného v 1/ rade a navrhol zrušiť rozhodnutie súdu prvej inštancie a vrátiť vec na ďalšie konanie.

8. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd prejednal rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 378 a § 380 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „odvolací súd“ a „CSP“), bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a zistil, že odvolanie žalovaného v 1/ rade nie je opodstatnené. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil

skutkový stav a vec aj správne právne posúdil. Na týchto skutočnostiach sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

9. Medzi žalovaným v 1. rade ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou bola dňa 2.12.2008 pod č. XXXXXXXX uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej veriteľ dlžníčke poskytol úver v sume 24 000,- Sk. Úver mal byť zaplatený v 12 mesačných splátkach po 3 900,- Sk počnúc dňom 13.1.2009. Pri identifikačných údajoch dlžníka zo zmluvy je uvedené okrem jej mena, priezviska, adresy aj to, že jej obchodným menom je G. H., IČO: XX XXX XXX, číslo živnostenského registra 750-3715. Zo zmluvy vyplýva, že úver slúži na podnikanie.

10. Medzi žalovaným v 1. rade ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou bola dňa 2.6.2009 pod č. XXXXXXXX uzatvorená ďalšia zmluva o úvere, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníčke úver vo výške 350,- Eur, ktorý má byť splatený v 12 mesačných splátkach po 56,- Eur počnúc dňom 12.7.2009. Čo sa týka identifikačných údajov účastníkov zmluvy, tieto sú totožné ako u úverovej zmluvy č. XXXXXXXX vrátane účelu, na ktorý úver je poskytnutý, t. j. na účel podnikania.

11. Z výpisu živnostenského registra žalobkyne vyplýva, že na Obvodnom úrade v Prešove pod číslom živnostenského registra 750-30715 vedená je žalobkyňa. Miestom jej podnikania sú Kapušany, IČO: 43 852 971. Zapísané mala viaceré predmety podnikania, a to v čase, keď uzatvorila úverové zmluvy so žalovaným v 1. rade, jeden z predmetov podnikania - textilnú výrobu začala prevádzkovať v období po poskytnutí úveru na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXX, a to dňa 15.6.2009.

12. Z písomností, ktoré súdu predložila žalobkyňa, ktoré mali byť jej doručované do jej schránky vyplýva, že ide o písomnosti, na ktorých je, pokiaľ je na nich výrazným písmom výzva „Zaplaťte ich“ uvedené, že sú od: PEKNÁ MODRÁ, s. r. o. so súčasnou informáciou v texte písomnosti žalobkyni adresovanej, že zadlžuje nielen seba, ale aj príbuzných, má uhradiť svoj dlh alebo sa dohodnúť na jeho postupnom splácaní s firmou, u ktorej si požičala. Pre dohodnutie postupu pri splácaní má kontaktovať W. M.. Obálky, v ktorých boli predmetné písomnosti vložené, majú výrazný vizuál „Ako sa zbaviť dlhov - odpoveď vo vnútri“. Žalobkyni boli taktiež doručené písomnosti výrazne označené ako „Posledná výzva pred návrhom na konkurz“ od: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., v ktorých je uvedené, že POHOTOVOSTĚ, s. r. o. je jedným z jej veriteľov neevidujúcich úhradu jej dlhu voči tejto spoločnosti. V písomnosti je uvedené, že je možné podať na ňu podnet na vyhlásenie konkurzu, údaje o dlžníkoch a neplatičoch denne vyhodnocujú a poskytujú na zverejnenie. Od žalovaného v 2. rade bola žalobkyni doručená písomnosť označená ako „Posledná výzva pred zverejnením, z obsahu ktorej vyplýva, že neuhradila dlh voči spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. Vyzvaná bola k úhrade dlžnej sumy, písomnosť obsahuje taktiež upozornenie, že údaje o dlžníkoch na plagátoch budú rozposielané do poštových schránok po celom území Slovenskej republiky a budú vždy zverejnené pre príslušnú obec, resp. okres s označením „Upozornenie“ o aktuálnom prehľade občanov, ktorí si dlhodobou neplnia svoje povinnosti voči veriteľom. Písomnosť žalovaného v 2. rade bola žalobkyni doručená v obálke označenej „RVD - rýchle vymáhanie dlhov“.

13. Medzi žalovaným v 2. rade ako mandatárom a žalovaným v 1. rade ako mandantom uzatvorená bola dňa 1.8.2003 mandátna zmluva, predmetom ktorej je mimosúdne vymáhanie pohľadávok a ich príslušenstva mandanta mandatárom a s tým spojené úkony. Z článku III., bod 3.1 zmluvy, okrem iného, vyplýva, že mandatár postupuje s odbornou starostlivosťou podľa pokynov mandanta a v súlade s jeho záujmami, ktoré sú mu známe alebo mu museli byť známe. Od pokynu mandanta môže sa odchýliť len ak to naliehavo je nevyhnutné v záujme mandanta a mandatár nemôže včas dostať jeho súhlas.

14. Žalovaný v 3. rade, ako vyplýva z objednávok, ktoré súdu predložil, tlač a distribúciu listov pre neplatičov a spracovanie zásielok realizuje na základe objednávok žalovaného v 1. rade. Konateľ žalovaného v 3. rade vo výsluchu uviedol, že pre žalovaného v 1. rade podobne ako pre mnohé iné subjekty zabezpečuje tie činnosti, ktoré si u neho objedná. Čo sa týka žalovaného v 1. rade, pošle mu vizuál, ako si predstavuje, že by mali byť vytlačené určité písomnosti, ako by mala byť vytlačená obálka, zafixuje taktiež text listu. Keďže majú tlačiarenské stroje, tieto písomnosti aj obálky vytlačia a v časových frekvenciách podľa požiadavky toho, kto požiadavku zadá, zasielané sú osobám, u ktorých žalovaný v 1. rade určí, že takéto zásielky majú byť zaslané. Keďže je to žalovaný v 3. rade, ktorý platí poštovné, tak preto na týchto zásielkach je uvedené, od koho boli tieto zásielky zasielané, komu má pošta vystaviť faktúru. Za text písomnosti žalovaný v 3. rade nezodpovedá, je len výrobcom a nemá dôvod odmietnuť urobiť niečo, čo nie je v rozpore s právnymi predpismi. Pokiaľ je v texte písomnosti uvedené aj meno žalovaného v 3. rade, z tohto textu nevyplýva, že ide o subjekt, ktorému by mala osoba, ktorej je zásielka určená, niečo platiť, pretože je tam konkrétne uvedené aj to, koho má kontaktovať, je tam uvedený aj variabilný symbol. Pre žalovaného v 1. rade žalovaný v 3. rade robí aj tzv. načítavanie remitendy, čo znamená, že keď mu pošta podá informáciu o tom, že niektoré zásielky nemohli byť doručené, tak podávajú informáciu o tom, z akého dôvodu nemohli byť doručené, napr. že adresát

bol odsťahovaný alebo podobne. Meno žalovaného v 3. rade na zásielkach uvedené je aj kvôli tomu, pretože kým to tak nebolo, zásielky vracali sa žalovanému v 1. rade, potom muselo byť zisťované, prečo niektorým klientom zásielky, o doručenie ktorých boli požiadani neboli doručené. Pre žalovaného v 3. rade je jednoduchšie, keď mu pošta vracia zásielky, to znamená, keď je tam napísané PEKNÁ MODRÁ, s. r. o.

15. Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, Predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách

16. Podľa § 9 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, sa pri určení, či sa v agresívnej obchodnej praktike používa obťažovanie, nátlak, vrátane použitia fyzickej sily alebo neprimeraný vplyv, berú sa do úvahy a) jej načasovanie, miesto, povaha alebo dĺžka trvania, b) použitie hrozby alebo hanlivého jazyka alebo správania, c) zneužívanie predávajúcim osobného nešťastia alebo okolnosti, ktoré sú predávajúcemu známe a ktoré sú také vážne, že môžu zhoršiť úsudok spotrebiteľa, na ovplyvnenie rozhodnutia spotrebiteľa so zreteľom na výrobok, d) sťažujúce alebo neprimerané mimozmluvné záväzky, ktoré dáva predávajúci, ak si spotrebiteľ želá vykonať práva podľa zmluvy vrátane práva vypovedať zmluvu alebo zmeniť výrobok alebo predávajúceho, e) hrozba podniknúť kroky, ktoré nemožno podniknúť legálne.

17. Podľa § 2 písm. w) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, neprimeraným vplyvom je využívanie silnejšieho postavenia vo vzťahu k spotrebiteľovi, aby sa vyvinul nátlak aj bez použitia alebo hrozby použitia fyzickej sily spôsobom, ktorý významne obmedzuje schopnosť spotrebiteľa urobiť kvalifikované rozhodnutie.

18. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

19. V spotrebiteľských vzťahoch určité povinnosti vznikajú i dodávateľom. Jednou z týchto povinností je i povinnosť upravená v ustanoveniach Zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, kde pre prípad porušenia práva a povinností ustanovených v tomto zákone s cieľom ochrany spotrebiteľa sa môže spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Argumentácia strany žalovaného v 1/ rade o duplicitnom tvrdení, resp. tom, že neprináleží v každom prípade finančná satisfakcia ak sa spotrebiteľ domôže plnenia inou žalobou na súde vplývajúcej z uzavretej zmluvy, neobstojí. Spotrebiteľ, ktorý sa na súde úspešne domôže nároku, ktorý súvisel s porušením, či už práv alebo povinností ustanovených v zákone, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom zodpovedá. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinností ustanovených týmto zákonom. Preto v danom prípade námietka toho, že nárok uplatnený v tejto žalobe vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade nie je dôvodný, absolútne neobstojí. Samotné vzťahy a plnenia zmluvných strán vyplývajúcich priamo zo zmluvy či už na vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. z neplatnosti zmluvy, zrušenia zmluvy atď. sú nárokmi vyplývajúcimi z príslušných právnych predpisov a v zmysle zrušujúceho rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č.k. 18Co/34/2014-319 zo 16.2.2015 vyplýva, že nároky žalobkyne vo vzťahu k základu sú dané, čiže práve ustanovenia Zákona o ochrane spotrebiteľa smerujú k tomu, aby bol komplexne vyriešený stav porušovania práva spotrebiteľa, keďže v žalobe už bolo v časti vyhovené. Pokiaľ išlo o konkrétne finančné primerané zadosťučinenie, o tomto rozhodoval súd prvej inštancie a podľa názoru odvolacieho súdu práve vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade bola táto suma vo výške 300 eur primeraná. Žalovaní v 2/ a 3/ rade odvolanie vo veci nepodali, rovnako ako nepodala odvolanie ani samotná žalobkyňa. Preto aj keď žalovaný v 1/ rade uvádzal, že podáva odvolanie proti rozsudku v celom rozsahu, odvolací súd poukazuje na to, že uvedený rozsudok sa vzťahuje vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade len vo výroku II. a vo výroku o náhrade trov konania. Z týchto dôvodov preskúmaval rozhodnutie súdu prvej inštancie len vo vzťahu k odvolaniu žalovaného v 1/ rade, a to práve voči výroku II. a VI. tohto rozsudku, tieto považoval za vecne správne a s ohľadom na ust. § 379 CSP bol viazaný rozsahom odvolania žalovaného v 1/ rade, keďže so žalovanými v 2/ a 3/ rade nešlo ani o prípad nerozlučného spoločenstva, ani o spôsob vyporiadania vzťahov medzi stranami, ktoré by

vyplývalo z osobitného právneho predpisu alebo že by išlo o situáciu, že od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý.

20. Z vyššie uvedených dôvodov rozhodnutie súdu prvej inštancie medzi žalobkyňou a žalovaným v 1/ rade vo výroku II. a VI. podľa ust. § 378 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP. Vzhľadom k tomu, že v odvolacom konaní mala úspech žalobkyňa, nie žalovaný v 1/ rade, žalobkyni bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade v rozsahu 100 % v zmysle zásady úspechu vo veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).